

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Arnoldi Corvini à Belderent J. U. D. Jus Canonicum, Per
Aphorismos Strictim Explicatum**

Corvinus van Beldern, Arnold

Amstelodami, 1663

Peculio Clericorum, relictis & successionibus eorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10591

tum sit propositum explicare ea quae juris Pontificii in primis sunt propria, non agemus: sed tantum de precariis; ut pote quarum non in jure Civili, sed tantum Canonico fiat mentio, & spectentur tantum in rebus Ecclesiasticis. *Pac. Isag. Decret. tit. deprecur.*

De precariis.

T I T. XLII.

Precariæ sunt contractus, quo prædium perpetuò vel ad longum tempus fruendum conceditur, c. 4. *precariæ à. 10. qu. 2.* ita ut annua pensio præsteretur, *ut colligitur ex Nov. Leon. 13.* & de quinquennio in quinquennium contractus renovetur. c. 1. *hic. c. 5. præcariæ de. 10. qu. 2.*

Pro qua renovatione is qui precariæ nomine tenet, quid solvere tenetur; *Laudemium Doctores vocant.*

Est duplum canonis emphyteutici. *d. Nov. Leon. 13.*

Verti debet in rem Ecclesiæ, non lucro Prælati cedere. *d. Novel. Leon. 13.*

Qui hunc contractum cum Ecclesiæ Oeconomico, ut fieri solet, init, pro re Ecclesiæ quam accipit, vicissim rem aliam Ecclesiæ donare debet, usufructu quoad vixerit ad certum tempus sibi retento, ut eo finito proprietas ad Ecclesiam transeat. *d. c. precariæ à. 10. qu. 2.*

Diffrerit hic contractus ab emphyteusi, ut species à genere: quoniam emphyteusis dicitur etiamsi non debeat singulis lustris renovari; precariæ vero omnino.

Diffrerit à precario: quia hoc tamdiu conceditur, quoad is qui concessit, patitur; precariæ vero pro voluntate concedentis non revocantur, nisi sint irrationalib[us]. *c. fin. hic.*

De peculio clericorum, relictis, & successoribus eorum.

T I T. XLIII.

Sequitur ut videamus de rebus Clericorum propriis, seu de proprio eorum patrimonio, quod, non quatenus sunt Clerici, habent.

Quæ

Quæ ex proventibus Sacerdotiorum conquisita, ejus censentur esse naturæ, cuius Iure Civili bona peculii quasi castrensis.

Ea Clericus in vita sua, prout vult, administrare & distrahere potest; Non autem testamentario vel successorio nomine alicui heredum relinquere. Nisi forsan cui Episcopus, pro servitiis ac præstatione Ecclesiæ, largiri voluerit:

c. si quis sanè. ult. hic.

Quia de rebus Ecclesiæ, vel Ecclesiæ intuitu quæsitis, testari prohibitur, cum illa Ecclesiæ, unde provenerunt, debeant remanere. c. 1. de testam.

Nisi ex privilegio, consuetudine, vel aliâ rationabili causâ, ea ad Clericum pertineant. c. præsenti. §. porro. de offic. ordin. in 6.

Præsumitur de bonis Ecclesiæ quæsitus, quicquid à Rectore Ecclesiæ, tempore promotionis nihil habente, quæsitus est. d. c. 1.

Contra quam præsumptionem admittitur probatio.
can. 21. sint manifesta. 12. qu. 1. c. 1. & 2. caus. 12. qu. 3.

De his quæ aut paternæ successionis, vel cognationis intuitu, seu consanguineorum vel amicorum munere, respectu non habito ad Ecclesiam, ad Clericum pervenerunt, liberè testari potest. c. quia non. 9. de testam.

Si sine testamento decesserit, ea deferuntur cognatis secundum legitimæ successionis ordinem: c. fin. 12. qu. 5. Si verò cognatos non habuerit, Ecclesiæ vindicantur. d. c. fin.

Si omnia Clerici bona ita sunt confusa, ut quid patrimoniale, vel ab Ecclesia sit, secerni non possit; in quatuor partes ea dividetur: & una pars Ecclesiæ, altera Episcopo, tertia pauperibus, quarta parentibus idoneis assignabitur. c. sanct. 2. de success. ab intest.

In beneficia & alia bona Ecclesiastica nullo consanguinitatis jure succeditur. c. 1. de præbend. can. 7. Apostolica. 8. qu. 1. c. conquerente. 4. c. præsentium. 3. c. ex transmissa. 7. de filiis presbyt. Beneficiat enim tantum censentur usurarii, vel

vel ad summum usufructuarii. d. c. præsenti. de offic. ordin. in 6.

Quod diximus, Clericum de rebus patrimonialibus testari posse; non trahendum ad Religiosos tria substantia-
lia, scilicet paupertatem, obedientiam, & castitatem, pro-
fessos: c. 2. de testam. &c. 11. non dicatis. 12. qu. 1. etiam-
si sint Abbates, d. c. & d. can. Quia qui monasterium in-
grediuntur, se & sua Deo & monasterio dedicant. can. 7.
quia ingredientibus. 19. qu. 3.

Eremitæ tamen, qui nulli monasterio & regulæ se de-
dicarunt, testari, quia proprium habent, possunt. can.
perlatum. §. è contr. 19. qu. 3.

De Testamentis.

T I T. X L I V.

OCcasione ejus, quod superiori titulo diximus, Cleri-
cum posse de rebus patrimonialibus testari, propria
quædam circa materiam testamenti præcepta, jure hoc
Canonico, contra leges Civiles introducta, enarrabimus.

Est testamentum novissima voluntas quæ tempore
mortis suprema invenitur.

Valet hoc jure coram proprio Presbytero, & duabus vel
tribus aliis personis idoneis factum. c. cum effes. 10. hic.
contr. l. 12. C. de testam.

Qui extreemam voluntatem suam in alterius dispositio-
nem confert, non decedit intestatus, c. cum tibi. 13. eod.
contr. l. illa institutio. ubi. Gloss. ff. de hered. inst.

Res aliena legari non potest. c. filius noster. 5. hic. ubi
Abb. contr. §. 4. Inst. delegat.

Liberi fideicommisso gravati, & legitimam, & quar-
tam Senatusconsulto Trebelliano debitam detrahunt. c.
Raynutius. 16. c. Reynaldus. 18. hic.

FINIS LIBRI SECUNDI,

AR-